

Filosofická fakulta Univerzity Karlovy

Ústav pro dějiny umění

Klára Pučerová

Architekt Antonín Tenzler: Projekty a realizace 1930 – 1945

2007

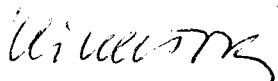
Oponentský posudek diplomové práce

Předmětem diplomové práce Kláry Pučerové je dílčí, ale zásadní etapa tvorby architekta Antonína Tenzera, kterou sleduje od architektonických počátků až do konce 2. světové války. Pozornost přitom věnuje stejně tak pracím realizovaným, jako nerealizovaným soutěžním návrhům. Velkým pozitivem je skutečnost, že text je založen na důkladném studiu knižní i časopisecké literatury, archivů a dalších, zatím nezpracovaných materiálů. Práce má jasnou strukturu a věcný styl, prospěla by jí jen pečlivější gramatická revize a v obsahu stránkování. Autorka se velmi důkladně zabývá problematikou soutěží, komentuje plasticky jejich průběh, účast a výsledky. V podstatné úvodní kapitole začleňuje Antonína Tenzera do kontextu jeho doby, ať už přímo jeho generace, anebo také do souvislosti s významnými českými funkcionalisty, u nichž Tenzer studoval anebo pracoval, a kteří Tenzera formovali. Diplomová práce je rovněž vybavena rozsáhlou obrazovou přílohou, v níž autorka uplatňuje jak dobové záběry a archivní materiály, tak i fotografie zachycující současný stav existujících objektů.

Určité rezervy vidím především v míře využití těchto materiálů v textu. Diplomantka se jen velmi málo zabývá konkrétní výtvarnou analýzou staveb a jejich vybavení, a sleduje v zásadě půdorysy a základní funkční koncepci. Zejména u obou důležitých realizací – u sanatoria ve Vráži a Městské spořitelny ve Vsetíně – by ale bylo vhodné vytěžit z materiálů víc a hledat komplexnější argumenty pro kvalitu a stylové zařazení těchto staveb. Chybí také poněkud konkrétnější úvaha o vztahu stavby ve Vráži k sanatoriu v Hilversumu.

Diplomová práce je přesto výsledkem soustředěného studia a otevírá prostor k dalšímu prohloubení a rozšíření jak v další časové perspektivě Tenzerovy tvorby, tak i k prohloubení pohledu na jeho tvorbu z let 1930-1945.

Práci doporučuji k obhajobě.

PhDr. Marie Klimešová Ph.D.

V Praze, 16. září 2007